

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

برگردان آزاد از: مرضیه

۰۴ جون ۲۰۱۵

برده های ماهیگیر - فاجعه ای انسانی

فاجعه ای انسانی: ماجرای سیر کردن شکم امریکائی ها به وسیله محصولات که با کار "برده های ماهیگیر" تهیه شده اند!

غذاهای دریائی که سفره امریکائی ها را مزین می کند، محصول دسترنج برده های اهل برمه و اندونیزیا است که در جزیره "بنجینا"ی اندونیزیا خلاف میل شان به بیگاری وادار شده اند. به گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس برخی از غذاهای دریائی که در فروشگاه های امریکا به فروش می رسند ، به وسیله برده های ماهی گیر ساکن اندونیزیا صید شده اند.

تحقیقات خبرنگاران اسوشیتدپرس که بیش از یک سال به طول انجامیده نشان می دهد که این غذاها نه تنها به رستوران ها و فروشگاه های بزرگ فروخته می شوند بلکه بعضی از آن ها به عنوان غذای حیوانات خانگی هم به فروش می رسند.

بیش از چهل نفر از مردانی که در جزیره "بنجینا"ی اندونیزیا به بردگی کشیده شده اند تأیید کردند که آن ها خلاف میل شان از میانمار (برمه) به این جزیره آورده شده اند. این برده ها به خبرنگاران گفتند که نمی دانند که ماهی های صید شده به کدام کشور فروخته می شوند اما اربابان برده دار به آن ها گفته اند که این ماهی ها بسیار گران قیمت هستند و آن ها حق خوردن این محصولات دریائی را ندارند.

کاپیتان های کشتی های ماهی گیری ، برده ها را مجبور می کنند که ۲۴ ساعته و هفت روز هفته کار کنند. برده ها را با شلاق هائی که از دم نوعی ماهی پهن برقی سمی درست شده، کتک می زنند.

برده داران یا به ماهیگیرها هیچ پولی نمی دهند یا به آن ها پول بسیار کمی می دهند. برده های ماهیگیر گاهی در حال کار در تورهای ماهی گیری بزرگ با ماهی های مرکب، میگو، هامور و ماهی های دیگر گرفتار می شوند.

یکی از مردانی که توسط برده داران به بیگاری گرفته شده به خبرنگار اسوشیتدپرس گفت: "دلم می خواهد به خانه ام بازگردم، همه ما آرزوی رفتن داریم." ، "دلم می خواهد پدر و مردم را دوباره ببینم. آن ها حتما فکر می کنند که من مرده ام".

یکی دیگر از برده ها گفت: "برده دارها ما را شکنجه می کنند. وقتی ما را کتک می زنند ما هیچ کاری نمی توانیم بکنیم. زندگی ما در دستان خداوند مرگ است".

"هالینگ مین" که یکی از برده های فراری است به خبرنگار اسوشیتدپرس گفت: "اگر امریکائی ها و اروپائی ها این محصولات دریائی را می خورند باید به یاد ما باشند. زیر این اقیانوس، دریائی است ژرف از استخوان انسان هائی مدفون شده، به خاطر شکم دیگران".

یکی از دلالت ها که به شرط فاش نشدن نامش با خبرنگار ما مصاحبه کرد گفت که دستمزد ماهیگیرها در سال های اخیر بالا رفته و مردان جوان تایلندی، کمبوجی یا برمه ئی حاضر نیستند این کار خطرناک را با قیمت های کم انجام بدهند. به کار گرفتن کودکان و معلولان و دروغ گفتن درباره دستمزدها و حتی ربودن مهاجران و چیزخور کردن آن ها بین دلالت ها، کاری کاملاً رایج است. به گفته یکی از فعالان حقوق کارگران به نام پاتیمیا تونگوچیاکول، هر برده در حدود هزار دالر ارزش دارد. کارگران بدون ویزا ناچارند ماه ها به امید گرفتن اقامت قانونی در اندونیزیا کار کنند.

یکی از این کارگران بدون مزد به نام "مانگ سو" می گوید: "آن ها به من دروغ گفتند، گفتند که برایت روایید جعلی درست می کنیم، مرا سوار قایق کردند و به اندونیزیا آوردند، اما وقتی به این جا رسیدیم، مرا به بیگاری کشیدند". میزان سوء استفاده از برده ها بستگی به روحیات کارفرمایان و کاپیتان ها و دستیاران شان دارد. بعضی ها بیشتر بد رفتاری می کنند و بعضی کمتر. یونگ ناینگ که دو سال پیش همسر و فرزندان را برای کار در اندونیزیا ترک گفت، می گوید بعضی از کارگران آن قدر خودشان را می بازند که گاهی به دریا می زنند و خودکشی می کنند.

بسیاری از کارگرانی که از طریق تایلند وارد اندونیزیا می شوند، نمی دانند که دسترنج آن ها به تایلند بازگردانده می شود و از طریق تایلند به ایالات متحده صادر می شود. اوراق ابتیاع شده از اداره مالیات امریکا نشان می دهد که این محصولات دریائی با کشتی های تایلندی به رستوران ها و فروشگاه های زنجیره ئی ایالات متحده می رسند. در میان لیست فروشگاه های خریدار این محصولات می توان به شرکت وال مارت و همین طور سیسکو (Sysco) که بزرگترین توزیع کننده مواد غذایی در امریکا است، اشاره کرد.

گوین گیونز، سخنگوی شرکتی به نام "شیلات ملی" (Institute National Fisheries) که صاحب حدود ۷۵ درصد از صنعت غذاهای دریائی ایالات متحده است، گفت که این گزارش بسیار "نگران کننده" است و قلب انسان را به درد می آورد. نامبرده اما درعین حال افزود که "این گونه خرید و فروش ها، زیر میزی انجام می شوند و شرکت شیلات ملی از آن ها اطلاعی ندارد". اما یکی از کامیون های شیلات که پر از ماهی هائی بود که به وسیله برده ها صید شده بودند به وسیله شرکت کینگ فیشر (Kingfisher) در امریکا توزیع شده است. شرکت کینگ فیشر خود زیر مجموعه ای از شرکت غذایی کی اف، سهامی خاص و با مسؤولیت محدود (KF Foods Ltd)، است که سالانه در حدود صد هزار تن غذاهای دریائی را از تایلند به امریکا صادر می کند. این محموله ها بعد به شرکت های چون "غذاهای دریائی سانتامونیکا (Santa Monica Seafood)" و "غذاهای دریائی استاویس (Stavis Seafoods)" و سایر توزیع کنندگان می رسند.

مدیرعامل شرکت "استاویس" آقای ریچارد استاویس می گوید "حقیقتاً این نوع مسائل است که شب ها خواب را از چشم های من می گیرد. من واقعاً می خواهم که این نوع کارها متوقف شوند. شرکت های مانند شرکت من است که باید مراقبت این جور کارها باشند".

بر اساس تحقیقات اسوشیتدپرس، یکی دیگر از خریداران عمده شیلات "شرکت اتحاد تایلند" است که صاحب شرکت "مرغ دریائی" (Chicken of the Sea) است. شرکت مرغ دریائی هم طرف قرارداد "وال مارت" (Wal-Mart) است.

شرکت اتحاد تایلند هر ساله هزاران تن غذای گربه به امریکا صادر می کند. شرکت اتحاد تایلند برای امریکائی هائی که گربه دار هستند باید نام آشنائی باشد، چرا که اتحاد تایلند به بعضی از معروف ترین شرکت های غذای گربه مثل

"ضیافت مرغوب" (FancyFeast) و میومیو (Meow Mix) غذای گربه می فروشند. از جمله خریدارهای این محصولات می توان به فروشگاه هائی چون کروگر (Kroger)، سیف وی (Safeway) و آلبرتسونز (Albertsons) اشاره کرد. شرکت والمارت که حاضر به مصاحبه برای تهیه این گزارش نشد در یک بیانیه اعلام کرد که: "ما در مورد کارگران و کارمندان مان اهمیت خاصی قائلیم و به مسأله استخدام قانونی و اخلاقی کارگران اهمیت می دهیم".

در مقابل درخواست مصاحبه اسوشیتدپرس، شرکت والمارت از اسوشیتدپرس خواست که با خانم لیسا راند تیلور مدیر پروژه ایسارا (Issara) تماس بگیرد. پروژه ایسارا شرکتی است که هدف آن مقابله با کار اجباری گسترده در صنایع صادرات تایلند است. خانم تیلور در مصاحبه با اسوشیتدپرس گفت: ما شواهدی داریم که ماهی هائی که به وسیله برده ها صید می شوند گاهی وارد بازار تایلند می شوند. او هم چنین اضافه کرد "معاملاتی که در سراسر زنجیره تأمین محصولات دریائی تایلند انجام می شوند، جائی ثبت نمی شود و برآورد دقیق مقدار محصولاتی که توسط قاچاق انسان و کار اجباری به دست می آید، غیر ممکن است.

هرساله تایلند بالغ بر بیست درصد بازار واردات ۷ میلیارد دلاری محصولات شیلات آمریکا را در اختیار دارد. سال گذشته، دولت آمریکا، تایلند را در لیست سیاه کشورهای هائی که حداقل استانداردهای مهار قاچاق انسان را رعایت نمی کنند قرار داد اما هیچ تحریمی علیه تایلند از طرف دولت آمریکا وضع نشد.

در حالی که دولت تایلند وعده داده است که دفتر جدیدی برای ثبت اسناد کارگران مهاجر تشکیل می دهد، مقامات اندونزی هم دستور توقف موقت ماهی گیری را در سواحل کشورشان داده اند. در حال حاضر بیش از پنجاه قایق و هزار برده ای که روی کشتی ها کار می کردند در ساحل بنجینای اندونزی یا لنگر انداخته اند.

به گفته خانم سوسی پونجیاستوتی، رئیس جدید سازمان شیلات تایلند، کمپانی های ماهی گیری، کارگران اجباری را در قفس های کوچک چوبی قرار می دادند. او گفت: "این قضیه وحشتناک است و خواب و خوراک را از من گرفته است. بعضی ها از این جریان سوء استفاده می کنند و امپراتوری از ثروت و قدرت برای خود ساخته اند. امپراتوری که بر پایه برده داری و دزدی شیلات و تخریب محیط زیست ساخته شده است". برده داری در عصر مدرن - برده داری در عصر ما پدیده ای شوم است.

۲۵ مارچ ۲۰۱۵

به نقل از: پیام فدائی، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۹۱، اردیبهشت ماه ۱۳۹۴